

La Mama

De Moeder van Sjonnie

Moeder varkens

Betsy

Granny & Muk

Fokzeug 1281 - La Mama

Fokzeug 1708 - Moeder van Sjonnie

Fok zeugen

Fokzeug 1818 - Betsy

Fokzeug 1544 - Granny

Wie zijn de hardstwerkende dieren in de vlees-industrie? Dat zijn de moedervarkens.

Zonder *fokzeugen* geen varkensvlees. Hun werk bestaat uit biggen dragen, biggen baren en biggen zogen. Aan de lopende band leveren ze toekomstige *vleesvarkens* af. Totdat ze minder 'presteren'.

Dan gaan de afgeschreven moedertjes als *slachtzeugen de klep op*; jargon voor enkele reis slachthuis. Om roemloos in de frikandellen te verdwijnen.

Hoe het begon...

Vijfentwintig jaar geleden dacht ik: wat zou er gebeuren als varkens geen speklappen meer hoefden te worden? Hoe zou het zijn als ze gewoon mochten blijven leven?

Ik volgde varkenslessen op de boerenschool, richtte Het Beloofde Varkensland op en kocht het eerste biggetje vrij uit de vlees-industrie.

Zo ontstond Familie Bofkont.

Elf jaar geleden stond ik weer bij een boer met een biggetje in mijn armen. Mijn oog viel op een fokzeug in de kooi. De boer vertelde dat nummer 1281 die week naar het slachthuis zou gaan. 'Mag ik haar een pensioen aanbieden?' vroeg ik hem.

Dat werd het begin van een nieuwe missie: Een móórdleven voor de afgeschreven moeders van al die biggetjes!

LA MAMA

La Mama

oormerknummer 1281

Er was eens een fokzeug...

Op 18 mei 2004 werd nummer 1281 geboren op een *subfokbedrijf*: een varkensbedrijf waar uitsluitend moedervarkens gefokt worden. Drie maanden later verhuisde ze naar een *varkensvermeerderaar*: een boer die biggen 'produceert'.

Toen ze 239 dagen oud was, werd ze voor de eerste keer *geïnsemineerd*. De boer schreef de datum op haar *zeugenbriefje*. Op 10 mei 2005 kreeg ze haar eerste *toom* biggetjes. Veertien!

In totaal heeft ze 170 biggetjes op de wereld gezet. De boer noemde haar zijn superfokzeug.

Op 4 oktober 2009 wierp ze voor de laatste keer. Na een maand zogen werden haar biggetjes weggehaald. Zij verhuisden naar de afdeling vleesvarkens. En hun moeder? Zij stond op de nominatie voor de slacht.

Maar op een dag kwam er een vrouw.

Het moedervarken mocht met pensioen naar Het Beloofde Varkensland. Het laatstgeboren biggetje uit haar laatste worp ging ook mee. Ze kregen namen: La Mama & Edwin.

En ze leefden nog lang en gelukkig...

8 december 2009:

Welkom La Mama & Edwin op Het Beloofde Varkensland!
EenVandaag was er bij.

De volgende ochtend:
La Mama & Edwin kijken hun ogen uit.
Waar zijn we terecht gekomen?

Drie dagen later:
Sneeuw!

Voorjaar 2010:
Iedere ochtend de polder in voor de zonnegroet.
La Mama genoot van haar vrijheid.

Zomer 2010:

La Mama nam haar allereerste modderbad.
Edwin was allang geen biggetje meer.

Nazomer 2018:

Moeder en zoon genoten van de Indian Summer.

La Mama hoogbejaard, Edwin ook al een man op leeftijd.

4 oktober 2019:

La Mama & Edwin vierden de 10e verjaardag van Edwin met een appelontbijt.

La Mama is ruim 15,5 jaar geworden. Meer dan 10 jaren daarvan heeft ze in vrijheid op Het Beloofde Varkensland geleefd. Een unicum.

DE MOEDER VAN SJONNIE

De Moeder van Sjonnie

De Moeder van Sjonnie

oormerknummer 1708

Er was eens een fokzeug...

Nummer 1708. Geboren op 26 juni 2008. De eerste 6 maanden van haar biggenleven bleef ze op het *moederdierenbedrijf*. In die tijd werd ze verschillende keren getest om te kijken of ze geschikt was om een goed moedervarken te worden. Had ze de juiste eigenschappen? Waren haar benen wel sterk genoeg?

Sommige stalgenoten werden afgekeurd. Zij werden gewone vleesvarkens. Maar nummer 1708 mocht door. Zij kreeg een carrière als fokzeug.

Op 16 januari 2009 werd ze afgeleverd op een *varkensvermeerderingsbedrijf*. Op het moeder-varkensbedrijf zaten alle jeugdige lotgenootjes nog bij elkaar. Nu moesten ze stuk voor stuk individueel de kooi in. Nummer 1708 vocht voor haar leven tot ze de strijd op moest geven.

Haar leven werd een herhaling van biggen dragen, biggen baren, biggen zogen. En weer, en weer en weer. Op 24 augustus 2012 kreeg ze opnieuw 12 biggetjes. Eentje daarvan zou geen vleesvarken meer worden. Sjonnie mocht mee naar Familie Bofkont.

Een jaar later kreeg de Moeder van Sjonnie een miskraam. Daarom moest ze naar de slacht. En weer kwam de vrouw.

En ze leefden nog lang en gelukkig...

20 juni 2013:

Welkom Moeder van Sjonnie op Het Beloofde Varkensland!
Meteen na aankomst een modderbad. Ze was er beduusd van.

Vrijheid was mooi. Gezelschap van de Jannemannen was leuk. Maar de Moeder van Sjonnie miste biggetjes om zich heen. Ze was ingesteld op baren en zogen. Wat moest ze nu?

De Moeder van Sjonnie was eenzaam. Inburgeren bij Familie Bofkont ging nog maanden duren. Waarom niet een paar biggen gehaald? En toen kwamen er nog 2 bofkontjes bij.

De Moeder van Sjonnie was in haar element met haar samengestelde gezinnetje: de Black Boys, Willy, Maxie, en Kleine Beer schoof later ook nog aan. Ze kon weer volop moederen.

Een uitstekende gastvrouw was ze ook. Enthousiast en gul. Met de biggetjes in haar kielzog ging ze trots al haar gasten langs. Iedereen moest begroet worden. Het leven was een feest.

Een jaar later kregen de Moeder van Sjonnie en haar samengestelde gezinnetje een eigen huis, een plek onder de zon op het Bofkonteiland.

Op een stralende 26 juli 2018 kwamen de Vrienden van Familie Bofkont de 10e verjaardag van de Moeder van Sjonnie vieren. Ze was toen al 5 jaar vrij.

Op haar 11e verjaardag geen bezoek. Wel bloemen. Die had Willy naar binnen gesleekt. De Moeder van Sjonnie was ernstig ziek. Net als bij Granny en Betsy bleek haar baarmoeder de zwakke plek:-)

Op 2 september 2019 reden we de Moeder van Sjonnie naar het crematorium. De zomer van 2019 was de droevigste zomer uit de geschiedenis van Familie Bofkont.

BETSY

Betsy

Betsy

oormerknummer 1818

Er was eens een fokzeug...

Betsy. Op 11 september 2009 kwam ze ter wereld bij een moedervarkensfokker. Van meet af aan werd ze door haar broertjes en zusjes op haar kop gezeten. Ze hadden het vooral op haar oren gemunt.

Gelukkig verhuisde ze in april 2010 naar de volgende boer. Ze was dan wel erg verlegen maar blijkbaar toch goed genoeg om fokzeug te worden. En zo werd ook zij een moedervarken. Nummer 1818.

De kooi in was verschrikkelijk. Maar voor het eerst in haar leven had ze rust. Niemand kon haar meer lastigvallen. Ze zaten allemaal opgesloten.

Het eerste zaad dat ze kreeg toegediend kwam van *fokbeer* 120962. Van zijn sperma moest ze vleesvarkens gaan maken. Met de schouders van Arnold Schwarzenegger en de billen van Kim Kardashian: de allerbeste schouder- en achterham.

Tot de boer verplicht werd tot *groepshuisvesting*. En wie werd weer het pispaltje?

Toen kwam er een vrouw. Haar hart brak bij het zien van de gepeste nummer 1818.

De drachtige Betsy mocht mee naar Het Bofkontbos. Daar kreeg ze 6 zonen en 4 dochters.

En ze leefden nog lang en gelukkig...

16 maart 2014:
Met een buik vol biggetjes schommelde Betsy de stal uit.
De vrijheid tegemoet!

BOFKONT BOS

Welkom Betsy in het Bofkontbos!

Op 14 april werden Betsy's biggetjes geboren. Zes zonen en vier dochters. Eberhard was de eerstgeborene, vernoemd naar de burgemeester van Amsterdam.

Eberhard van der Laan vond het een goed idee dat Betsy en haar biggetjes op de Zuidas kwamen wonen. Ruim een hectare oerbos met een commerciële waarde van 70 miljoen euro.

Betsy genoot van haar biggetjes in haar eigen Varkensvrijstaat. Deze biggetjes zouden geen vleesvarkens worden maar altijd bij haar blijven. [Facebook.com/BetsyTheTalkingPig](https://www.facebook.com/BetsyTheTalkingPig).

We organiseerden lunchwandelingen voor de Zuidassers. Aan de rand van het Bofkontbos maakten we flexwerkplekken met uitzicht op het varkensgeluk van Betsy & Biggen.

Betsy's Biggen groeiden boven haar hoofd uit. In het voorjaar van 2017 verhuisde het hele gezin naar Het Beloofde Varkensland. Op de foto Moeder Betsy rechtsachter.

Zo groot als haar zonen en dochters ook werden, ze bleven moederskindjes. Betsy lag altijd in de deuropening van hun huisje, alsof ze haar biggen nog steeds moest beschermen.

Als Betsy berig was hield ze er een minnaar op na. De slimme Koentje had op slinkse wijze een plekje bemachtigd in Betsy's huisje. Haar roze lummels waren *not amused*.

Maart 2019 overleed Betsy plotseling. Toen moeder Het Beloofde Varkensland verliet kregen Eberhard, Klaas, Jan, Cees, Frans, Stompie, Joke, Dikke Bertha, Meisje en Sjaan hun lievelingsontbijt.

GRANNY & MUK

Granny

Granny & Muk

oormerknummers 1544 en 1727

Er waren eens twee fokzeugen...

Onder nummer 1544 stond ze in de boeken. Geboren op 9 maart 2006 op een varkensbedrijf dat gespecialiseerd was in het fokken van excellente meisjesbiggen uit de *TopPigs 20 lijn*.

Bij de varkensvermeerderaar werd ze kunstmatig bevrucht. Na 21 dagen kwam de *drachtcontroleur* langs. Alles in orde. Ze was drachtig.

Na 3 maanden en 3 weken en 3 dagen werd ze voor de eerste keer moeder. Jaar in jaar uit rolden de biggetjes uit haar grote moederlichaam.

Op een dag kwam er een vrouw.

'Wie is uw oudste fokzeug?' vroeg ze de boer. Hij wees naar nummer 1544. 'Die. Geen zeug was ooit zo productief: 306 stuks.'

'306 biggetjes?! Alsjeblieft hoeft ze niet naar de slacht? En mag ze een vriendin meenemen?'

Dat werd nummer 1727, geboren op 8 augustus 2008. Ook zo'n TopPigs 20 meisje. Goed voor 205 biggen.

Op Het Beloofde Varkensland gingen de twee voormalige vleesfabriekjes door het leven als Granny & Muk.

En ze leefden nog lang & gelukkig...

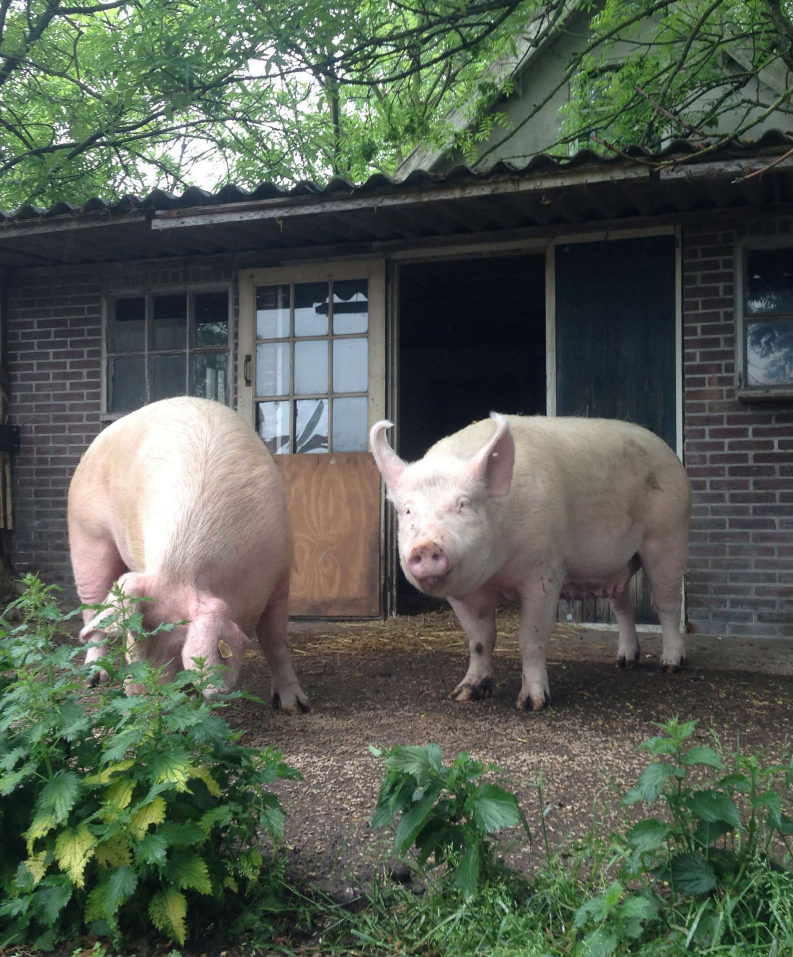

Granny & Muk tijdens het VIPS Vervoer naar Het Beloofde Varkensland. Very Important Pigs. Dik in het stro onder een solarium. Het was 30 december 2015.

Twee uitgewerkte moedervarkentjes achter de geraniums.
Samen goed voor 511 biggen. Als dat geen welverdiend
pensioen is...

Samen in een beschermde aanleunwoning. Granny (rechts) had bezielde ogen. Het rechter oog blauw, het linker bruin. Toen ze er een culinair journalist mee aankeek, barstte die in huilen uit.

Het duurde lang voor Granny & Muk zich overgaven. Nog nooit waren fokzeugen zo lang meegegaan. 1544 en 1727 waren dan wel uit de kooi, maar de kooi nog niet uit hen.

De fans van Granny & Muk haakten 511 biggenkopjes bij elkaar en verkochten die als sleutelhangertjes. Er werd om gevochten. Familie Bofkont kon er een tractor van kopen.

Na het heengaan van Granny adopteerde Muk zeven gedumpte, nog jonge hangbuikjes. Op haar oude dag is Muk dus ook nog een grootmoedervarken geworden.

Koertje wou ook wel bij Muk. Maar daar moest Muk niks van hebben. 205 roze biggetjes gebaard in haar leven, en nu nog 7 zwarte kleinkinderen onder haar hoede. Het is mooi geweest.

Muk geniet van de aandacht. Ze krijgt de erkenning die ze verdient. Zo'n pensioen zou je iedere fokzeug gunnen.

Per jaar in Nederland:
1 miljoen fokzeugen baren
25,5 miljoen biggen

Familie Bofkont

De varkensgroep van Familie Bofkont is samengesteld uit verschillende soorten varkens: biggen, vleesvarkens, 'hobbyrasvarkens', hangbuik-zwijntjes, wilde zwijnen en uitgewerkte fokzeugen. *Eerst pechvogels, nu bofkonten.*

Van alle varkens in de vleesindustrie verblijven de fokzeugen er het langst. Altijd moeten ze geven. Nooit hebben ze iets voor zichzelf. Geen appeltje, geen modderbad, geen dutje in de zon. Na hun laatste worp gaan ze linea recta naar de slacht.

Afgeschreven fokzeugen vrijkopen was de beste beslissing ooit van Stichting Familie Bofkont.

La Mama, de Moeder van Sjonnie, Betsy, Granny en Muk staan symbool voor alle fokzeugen uit de vleesindustrie. Zij hebben de moedervarkens een gezicht gegeven.

Moederdag is dé dag om alle moedervarkens, wereldwijd, te eren. Opdat we de hardstwerkende dieren uit de vlees-industrie nooit vergeten.

De Toekomst van Familie Bofkont

Muk haar tijd begint ook op te raken. Zo is het leven. Eindig. Zelfs voor bofkonten. Maar Muk zal het stokje doorgeven aan volgende moedervarkens die eerst nog ergens in een kooi liggen. Hou vol wijffies! We denken aan jullie. Op een dag zal het zijn: Welkom op Het Beloofde Varkensland!

copyright Familie Bofkont / Het Beloofde Varkensland

Dafne Westerhof, oprichter van Het Beloofde Varkensland, met La Mama

Meedoen? [Familie Bofkont.nl/doneer](https://familiebofkont.nl/doneer)

PS

Dit voetnoot-biggetje is Aagje. Het eerste biggetje uit de bio-industrie op Het Beloofde Varkensland (1998).

